

Irena Jadczyk, Jolanta Makiewicz

Śladków Górny, gm. Zgierz, woj.
łódzkie

Informator Archeologiczny : badania 19, 71-72

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ROCHY, gm. Zduny woj. kaliskie Stanowisko 1	patrz wczesne średniowiecze
ROTMANKA, gm. Pruszcz Gdański woj. gdańskie Stanowisko 1	patrz epoka brązu
SANOK-BIAŁA GÓRA woj. krośnieńskie Stanowisko 3	patrz wczesne średniowiecze
SIEMKOWICE woj. sieradzkie Stanowisko 3	patrz epoka brązu
STARKOWA HUTA, gm. Somosino woj. gdańskie Stanowisko 2	patrz okres lateński
STROBIN, gm. Konopnica woj. sieradzkie Stanowisko 2	Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadził mgr Zdzisław Kaszewski, Finansował WKZ w Sieradzu. Jedennasty sezon badań. Osada z okresu halstattckiego D 1 z wczesnego okresu lateńskiego /550-300 p. n. e./.

Badania były kontynuacją prac wykopaliskowych prowadzonych w latach 1965-1974-84. Stanowisko położone jest na północnym skraju wsi Strobin w odległości 30 m na zachód od drogi Konopnica-Osjaków. Badania objęły obszar 600 m². Koncentrowały się w mieszkalnej części osady, oznaczonej umownie jako wykop III.

Odkryto 24 jamy odpadkowe dochodzące do 150 cm średnicy. Zawierały fragmenty dużych rozmiarów naczyń zasobowych, szczątki zwierzęce oraz grudki polepy z negatywami odcisniętej plecionki. Jedynym obiektem mieszkalnym mogła być jama nr 63 o wym. 200 x 135 cm z paleniskiem usytuowanym w centralnej części. Wyposażenie jego wnętrza było znacznie bogatsze od inwentarza odkrytego w jamach odpadkowych. Odkryto w nim 3 dobrze zachowane wazy oraz bransoletę żelazną z zachodzącymi na siebie końcami. Osłoby metalowe odkryte zostały także w jamach nr 53 /szpila żelazna z łabędzią sryjką/ i w jamie 58 /bransoleta zamknięta wykonana z żelaznego okrągłego drutu/.

Odkryta w warstwach kulturowych i jamach odpadkowych ceramika, reprezentuje nowe typy naczyń, niewystępujących do tej pory na tym stanowisku. Pojawiły się wazy o dwustożkowatym brzuścu z listwą plastyczną na granicy sryjki i brzuśca, misy o stożkowym brzuścu, czerpaki o esowatym profilu i imbry o stożkowatym brzuścu oraz kilka odmian czarek o esowatym profilu.

Wyżej wymienione nowo pozyskane typy naczyń nie wnoszą jednak zasadniczych zmian kulturowych i chronologicznych, przy datowaniu całego obiektu osadniczego. Są one typowe dla górnośląsko-małopolskiej grupy kultury łuszyckiej z końca okresu halstattckiego D 1 z wczesnego okresu lateńskiego.

STRZELNO, woj. bydgoskie Stanowisko 1	patrz późne średniowiecze
ŚLADKÓW GÓRNY, gm. Zgierz woj. łódzkie	Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadziła dr Irena Jadczyk przy współudziale Jolanty Makiewicz. Finansował Wojewódzki Konserwator Zabytków w Łodzi. Piąty sezon badań. Osadnictwo okresu halstattckiego, lateńskiego i z wczesnego średniowiecza.

Stanowisko położone jest na kulminacji płaszczystego wzniesienia, na jego zachodnim stoku łagodnie opadającym ku małemu ciekowi wodnemu, w odległości ok. 300 m od zachodniego krańca wsi Śladków Górny. Żwirownia, czynna na tym wzgórzu od okresu międzywojennego, zniszczyła większą część osady. Przebadano obszar 225 m², odkrywając liczne ślady po obiektach stałych niewiadomego przeznaczenia /być może - po chatkach mimo bardzo ubogiej warstwy kulturowej/ oraz po paleniskach i jamach odpadkowych.

Cechą charakterystyczną badanej części osady było przemieszanie materiału zabytkowego uniemożliwiające przypisanie większości obiektów odpowiednim okresom chronologicznym.

Niesyły liczne ułamki ceramiki, znalezione w obiektach, warstwie kulturowej i warstwie ornej, można datować na późny okres halastacki, okres lateński i wczesne średniowiecze.

Badania zakończono.

SLADKÓW ROZLAŻY, gm. Piątek woj. płockie Stanowisko 4	patrz epoka brązu
TARNOWIEC, gm. Tarnów woj. tarnowskie Stanowisko 1	patrz okres wpiywów rzymskich
TRUSZKI ZALESIE, gm. Kolno woj. łomżyńskie Stanowisko 1 - grodzisko "Okop" Stanowisko 2 - osada "Góra Wieża"	patrz wczesne średniowiecze
TUR DOLNY-BUSINA, gm. Michałów woj. kieleckie Stanowisko 3	patrz epoka brązu
TYSZOWCE woj. zamojskie Stanowisko 25 B	patrz osolit
WILKOWICE, gm. Wartkowice woj. sieradzkie Stanowisko 1	Uniwersytet Łódźki Katedra Archeologii

Badania prowadził mgr Jacek Błaszczak, Financowi WKZ w Sieradzu. Sódasty sezon badań. Cmentarzysko kultury łuzyckiej z okresu halastackiego C-D i wczesnego okresu lateńskiego, osada kultury pomorskiej z wczesnego okresu lateńskiego, osada kultury przeworskiej z okresu rzymskiego, osada wczesnośredniowieczna.

Kontynuowano prace rozpoczęte w 1978 r. Zbadano obszar o pow. ok. 525 m². Odkryto 23 groby kultury łuzyckiej /nr 122-144/ z okresu halastackiego C-D i wczesnego okresu lateńskiego, chałupę kultury pomorskiej z okresu wczesnolateńskiego; palenisko kultury pomorskiej z okresu rzymskiego; 5 palenisk, 1 jamę i 2 chałupy wczesnośredniowieczne.

Groby kultury łuzyckiej reprezentowane były przez formy odkrywane w poprzednich sezonach. Większość grobów nakrytych była owalnymi lub kolistymi brukami kamiennymi o średnicy do 150 cm. Pod brukami znajdowały się popielnice oraz przystawki /talerze, czerpaki, misy, kubki, amfory, doniczkowate naczynia/. Liczba ich wahała się od 3 do 7. Warto dodać, że przystawki ustawiane były przeważnie po południowej lub południowo-wschodniej stronie popielnic. Pomieściły groby znajdowały się na niewielkiej głębokości /20-30 cm/ znaczna ich część była uszkodzona lub zniszczona przez późniejsze osadnictwo.

Chałupa kultury pomorskiej jest pierwszym obiektem tej kultury odkrytym na stanowisku /wcześniej natrafiono na pojedyncze naczynia i ułamki ceramiki/. Obiekt ten miał kształt nieregularny zbliżony do owala o wym. 5,3 x 3,5 m. Dłusza oś była zorientowana na kierunku W-E. Wypełnisko chałupy stanowiła szarobrazowa ziemia. W obiekcie tym oprócz licznych ułamków ceramiki odkryto dwa przęśłiki, kilka fragmentów talerza o karbowanej krawędzi, kości zwierzęce. W pobliżu wschodniej krawędzi obiektu znajdowało się okrągłe palenisko o średnicy ok. 78 cm. Palenisko zbudowane było z kamieni polnych. Powierzchnia paleniska wylepiona była gliną.

Okres rzymski reprezentowany był przez jedno palenisko. Obiekt ten miał kształt owalny o wym. ok. 1,5 x 1,3 m. Wypełnisko stanowiła czarna ziemia. W palenisku oprócz licznych ułamków ceramiki odkryto przęśłiki, oraz liczne kości zwierzęce.

Wśród 8 obiektów wczesnośredniowiecznych /5 palenisk, 1 jama, 2 chałupy/ najciekawszego materiału dostarczyła chałupa nr 14. Obiekt ten miał kształt prostokąta o wym. 4,0 x 4,5 m. Przekątne chałupy zorientowane były na kierunku N-S i W-E. Wypełnisko chałupy stanowiła czarna ziemia /grubość tej warstwy dochodziła do ok. 50 cm/. W pobliżu narożnika wschodniego zaobserwowano ślad po belce progowej /szer. ok. 20 cm, dług. ok. 81 cm/. Natomiast w narożniku północnym odkryto duże palenisko zbudowane z kamieni polnych. W chałupie oprócz licznych ułamków ceramiki znaleziono 4 przęśłiki, sztyło żelazne, dwa noże żelazne oraz kilka przedmiotów żelaznych o bliżej nieokreślonej funkcji. W palenisku wystąpiły ponadto liczne fragmenty kości zwierzęcych.

Materiały i dokumentacja z badań znajduje się w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Łódźkiego. Badania będą kontynuowane.